

en dezelve op een zacht oorkussen van zorgeloosheid en goddeloosheid, of in een diepen afgrond van wanhoop terneder werpen; welke dingen dewijl zij alle loutere valscheden zijn, door eene rechtmatige verklaring van dit leerstuk aan het licht komen.

*Vraag.* Is de kennis van dit leerstuk nuttig voor de godzaligen?

*Antw.* De kennis van deze leer strekt

1. tot stof van dankzegging aan God voor Zijne onverdiende genade, waarmede Hij ons heeft liefgehad van voor de grondlegging der wereld, 2 Thessal. 2 : 13. Maar wij zijn schuldig altijd Gode te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid;

2. zij is een fundament van ons vertrouwen op God, 2 Tim. 2:19. Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen die Zijne zijn; en een iegelijk die den naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid;

3. zij is eene fontein van allerlei blijdschap en troost in kruis en verdrukking, Luc. 10 : 20. Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn: maar verblijdt u veel meer dat uwe namen geschreven zijn in de hemelen;

4. zij is een spoor tot heiligmaking in den wandel, Ef. 1 : 4. Ge-  
lijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde.

∴ *Vraag.* Hoe behoort men dit leerstuk te behandelen?

*Antw.* 1. Als een verborgenheid, waarin afgronden zijn die vleesch en bloed niet onderwinden moeten te peilen, maar die wij eenvoudig gelooven en belijden, als klaar genoeg tot onze vertroosting voorgesteld in Gods woord.

2. Met voorzichtigheid. Men moet, zegt de vermaarde Pictet, dit stuk niet leeren aan zulken, die de allerklaarste waarheden van het Christendom nog niet kennen, en melk van noode hebbende, nog niet bekwaam zijn de vaste spijs te verdragen. Neen, dan moet men Christus navolgen, die om Nicodemus te bekeeren, zich vergenoegt met hem voor te stellen, dat die in Hem gelooft niet zal verloren gaan, maar die niet geloofd zal hebben, alreede veroordeeld is, Joh. 3 : 18.

3. Met inachtneming van tijd en gelegenheid. Wanneer wij geloovigen vinden, die in tijden van vervolging of andere ongelegen-  
heden beducht zijn, dat zij de kracht der aanvechtingen niet zullen kunnen uitstaan, en dat zij voor eeuwig zullen verloren gaan, dan kan en moet men hen door verklaring van dit geloofsartikel sterken, gelijk Paulus doet, Rom. 8 : 28—30.

*Vraag.* Wat naam draagt dit besluit Gods, betreffende den eeuwigen staat der redelijke schepselen?

*Antw.* Dit besluit wordt doorgaans genoemd Προρισμός Proörismos voorbeschikking of voorverordineering; in het Latijn Praedestinatio.